GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro.} 102.

W NIEDZIELĘ DNIA 22. GRUDNIA 1799.

Z Wiednia d. 12. Grudnia.

Do Nru. 99. tuteyszey Gazety wyszedł dziś pięćdziesiąt siódmy Nadzwyczayny Dodatek takowey osnowy.

Arcy Xżę Karol nadesłał przez rotmistrza Grefselsoera od Hohenzollera na d. 12 t. m. do Wiednia przybyłego następuiący rapport F. M. L. hrabiego Starray o przedsięwziętych działaniach dla oblężenia Filipsburga. — Ta twierdza Rzeszy Niemieckiey iuż od 8 listopada od nieprzyiaciela znowu opasana została, F. M. L. Starray stanął d. 29 z swoim korpusem armii pod Enswahingen, i przeniósł d. 1 grudnia woysko ściśle zgromadzone ku głownym punktom attaku Linheim i Odenheim rozkazawszy tego samego ieszcze wieczora posunąć się całemu łańcuchowi forpocztowemu na punkta Firfelden, Epingen i Gochsheim dla zabespieczenia ścisłey koncentracyi woyska. — W Epingen tego wieczora 80 ludzi w niewolą wzięto. — D. 2 grudnia ruszyły woyska nad świtem w oddziałach swoich kolumnowych na oznaczenie punktu attaku następuiącym sposobem: — Jenerał Xżę Hohenlohe zgromadził pierwszą kolomnę, którą dowodził pod Firfelden i Szweigen. — F. M. L. Xżę Karol de Lothringen stanął z drugą kolomną, nad którą miał kommendę, na wzgórkach pod Neybau, na drodze z Epingen do Breten idącey, a iego przednia straż pod kommendą jenerała Görger uszykowała się w Hohsheim i po wzgorkach. — Jenerała Kaniziusza postawił F. M. L. Starray z małą rezerwą, pod Kittlingen dla postrzegania nieprzyiaciela na gościńcu ku Bruchsal, i zabezpieczenia także lewego skrzydła oddziału pod jenerałem Görger postępuiącego. — Przednia straż jenerała St. Keresty ruszyła do Pobstadt ku Weitstadt, a podiazd Palatyńskiego pułkownika barona Wrede od Mosbach ku Wimersbach. — Podiazdowi pułkownika Keſsler z husarow J. C. K. Mci składaiącemu się i podpułkownika hrabiego Quadagni kazał F. M. iuż d. 1 grudnia na Weſsingen i Weingarten ku Bruchsal ruszyć, i nieprzyiaciela mo-

cnemi podsłuchami i naiazdami ciemiężyć dla zwrocenia tam iego baczności. — Tak podzielonym stanowiskiem zagrożano całey pozycyi nieprzyiacielskiey, i ukryto przed nim prawdziwy punkt attaku. — Ponieważ F. M. L. zamiarem było attakować lewe skrzydło nieprzyiacielskie z wszelkim natężeniem i ten głowny attak przez to samo silnie wspierać, żeby nasze lewe ile możności wstrzymuiąc naycelnieyszą siłę w postępowaniu ku prawemu skrzydło i obrocic, przeto zalecił prawemu skrzydłowi korpusu armii pod kommendą jenerała Xiążęcia Hohenlohe o 9tey godzinie zrana ku Lebenfeld i Sincheim ruszyć. — Pułkownik Rakitiewich poszedł we 3 kompanie Niemiecko Banackiego regimentu, z 2 szwadronami 13 regimentu dragonii na Epngen, Adelshofen ku Weilor, ażeby nieprzyiaciela z lewego brzegu rzeki Elsat wypędzić, i ulżyć jenerałowi Hohenlohe posunienia się przez Steinhurt do Sincheim. Nieprzyiaciel obiąwszy pod wsią Wieder na gorze Steinsberg zwaney bardzo korzystne pozycye w 3000 ludzi, z 4 oddziałami bronił się długo z wielką statecznością, F. M. L. rozkazał zatym natychmiast iednemu batalionowi regim. Wenkheim, pomaszerować z 1 dywizyą kierysserow Makowskich z centrum na Rohrbach ku Weiler, a udawszy się wprawą wspierać pułkownika Rakitiewich w postępowaniu. — Szczęśliwe postąpienie kolomny jenerała Xcia de Hohenlohe, i szczególna odwaga z którą pułkownik Rakitiewich, nieprzyiaciela pod Weiler attakował, przymusiły go do opuszczenia tego stanowiska. — Pułkownik Palatinatu Wrede i jenerał St Koresty nie mogli swemi kolomnami tak prędko ku Lobenfels posunąć się, bo nieprzyiaciel miał na wzgorkach dobrze oszańcowany oboz, i w sile obydwoch daleko przenosił; dla tego kazał jenerał Xżę de Hohenlohe jednemu batalionowi regimentowi Lascego wprawą pomaszerować, dla wzmocnienia jenerała Kereszty. Tym sposobem szedł zawsze szczęśliwie głowny attak prawego skrzydła. — Ku południowi rozkazał F. M. L. także jenerałowi Görger z awantgardą swoią z Hoibsheim, ku Mungelsheim i Odenheim postąpic, a ponieważ się nieprzyiaciel pod pierwszą wsią w dobrym stanowisku pod lasem Hiderbiszel zwanym znaydował, i blisko trzy godziny mężnie się bronił, przez co wzmiankowany jenerał w głownem zamiarze swego postępowania ku Odenheim przez bronienie tego nieprzyiacielskiego stanowiska wstrzymany został, więc F. M. L. dał rozkaz, ażeby z centrum 1 batalion regimentu Wenkheim, pułkownik Weber, z kierysserami J. C. Mci przez Landhausen ku Odenheim nieprzyiaciela attakował. Gdy tym czasem od nieprzyiaciela na gościńcu od Bruchsal ku Bretten obawiać się niebyło przyczyny, poszedł jenerał Kaniziusz z 1 batalionem Lascego, i kierysserami Albertowskiemi pod Kitlingen stoiącemi w prawą ku Höchsheim dla wsparcia attaku jenerała Görger. — Jenerał Görger kazał nieprzyiaciela z prawego boku od lasu obeyść, i ze wszystkich stron attakować, przez co go przymusił do opuszczenia zawzięcie bronionego stanowiska, i cofnięnia się ku Odenheim, ale na teyże samey drodze spotkał się z regim. kierysserow J. C. K. Mci, a waleczny pułkownik Weber, nie ociągał się attakować nieprzyiaciela z determinacyą i natrzeć na piechotę z którey wiele rozsiekanych, do lasu zapędzonych, i blisko 300 ludzi w niewolą wzię-

tych zostało. — Natenczas mogł jenerał Göger z siłą złączoną ku Odenheim ruszyć gdzie się nieprzyiaciel także z wielką zaciętością aż do poźney nocy bronił, zkąd go wzmiankowany jenerał na koniec wyparł, i swoie forpoczty tego ieszcze wieczora ku Ceiten i Ostringen wysłał. — Prawe skrzydło pod kommendą jenerała Xcia de Hohenlohe posunęło się tego ieszcze wieczora pomimo zaciętego nieprzyiacielskiego odporu, z wszelką roztropnością i wytrzymałością, aż do Sincheim, a wysłał forpoczty swoie aż do Hofheim, Brekfelden, i Durren. — Dobywszy Sincheim rozkazał F. M. L. pułkownikowi Rakitiewich tego samego wieczora pomaszerować, z swoim oddziałem, baronem Wenkheim, i dywizyą kiry]sierow Makowskich, aż do Wade Angenloch, ażeby tamteyszy las duży, i rozciągły zaiąć i nieprzyiacielowi złączenie między Sincheim, i Odenheim, ieszcze przed nocą przeciąć; jenerał St. Keresty i pułkownik palatinatu Wreda, wdarli się byli aż pod Wienmensbach, i Eszelbrom chociaż się nieprzyiaciel ieszcze w szańcach pod Lotenfeld znaydował. — Pułkownik Kepier od husarow J. C. K. Mci wkroczył tego samego wieczora o 6 godzinie do Buchsal. — W tych stanowiskach oparło się korpus armii posunąwszy się wieczorem 2 grudnia walcząc aż do poźney nocy po wszystkich punktach z silnieyszym nieprzyiacielem, a iednak zwyciężaiąc wszędzie. — Trzeciego grudnia dał F. M. L. rozkaz całemu korpusowi armii ruszyć następuiącym sposobem: jenerał Xżę Hohenlohe był kommenderowany na Horberg i Begersthal, jenerał Göger, na Mingolsheim, gościncem gornym do Wislach, a F. M. L. Xżę Karol de Lothringen na Wand-Angenloch, Michelfeld, Eichternheim, Muthhausen, Rawenberg, także do Wisloch, dla uprzedzenia siłą nieprzyiacielskiey kommunikacyi. — Jenerał Göger zaraz ruszył z rana z wielką szybkością na Mingolsheim gościncem gornym napadłszy na nieprzyiaciela natarczywie, i kazawszy gonić uciekaiącego; lecz nieprzyiaciel osadziwszy między Mingolsheim i Malsz korzystny wzgorek, jenerała Görger w dalszym postępowaniu wstrzymał; bo się tam z większą siłą i wielką stałecznością bronił. — F. M. L. Xżę Karol de Lothringen, posunął się także swoią kolomną bardzo szybko przez Michelsfeld, gdyż pułkownik Rakitiewich dowodzący przednią strażą nieprzyiaciela wszędzie z wszelką determinacyą attakuiąc bardzo prędko drogę torował. — Postęp prawego skrzydła pod kommendą Xcia de Hohenlohe był także z początku bardzo wstrzymany, ponieważ nieprzyiaciel zrzuciwszy most pod Hofheim, przebycie bardzo ociążył; nieprzyiaciel zgromadziwszy na wzgorkach pod Hofheim całą swoią siłę lewego skrzydła, zagrażał postępowi Xcia de Hohenlohe na gościncu Mayersheim. — Pod Lobenfeld stał ieszcze nieprzyiaciel w swoich szańcach, ociążaiąc jenerałowi St. Keresty i pułkownikowi baronowi de Wrede posuwanie się ku Mayersheim. — Wszelako roztropne i przezorne zarządzenie jenerała Xcia de Hohenlohe i jenerała Frenel, który tego dnia awantgardą dowodził, tudzież nadzwyczayna odwaga woysk, wszystkie przeszkody zwyciężywszy nieprzyiaciela po zaciętym bronieniu się przez 2 godziny do ustąpienia znagliły, który był począł przez Hornberg na wzgorku ku Wisloch do swego z koncentrowanego sta-

nowiska cofać się. — Jenerał Görger który tymczasem nieprzyiaciela z powyżey wzmiankowanego stanowiska pod Malsz był wyparł, część swego woyska ku Wisloch wyprawił, a tego samego czasu stanął pułkownik Rakitiewich, z przednią strażą Xcia Karola de Lothringen pod Wisloch, które to miasteczko od nieprzyiaciela zaięte było, lecz od obydwoch razem nadeszłych przednich straż opanowane zostało; ale gdy nieprzyiaciel z Hornberg do Wisloch cofaiący się tamże stanął, i postrzegł że mu reyteradę przecięto, tedy przypuściwszy swoią przewyższaiącą siłą głowny attak do Wisloch, udało mu się wyprzeć te małe przednie straże, i miasteczko znowu opanować. — Zaprowadził natychmiast kilka dział do wystawionych flesz nad mostem na rzece Angel za tym miasteczkiem, i uszykował się na tamteyszey rownnie obwarowaną liczną iazdą. — — Zaraz potym dziele zdarzył się ten szczególny przypadek, że znagła o 2 godzinie po południu, chociaż aż do tey godziny pogoda trwała, tak gęsta mgła spadła, że o 300 krokow przechodu odkryć trudno było. — F. M. L. w krótce przedtym zdarzeniem, do Wisloch przybywszy, postrzegł na wzgorku przeciwnym Fernberg zwanym, że się nieprzyiaciel do Wisloch cofał. — Ponieważ na tym wiele zależało, ażeby nieprzyiacielowi reyteradę przez to mieysce przeciąć, gdy go tym czasem Xżę de Hohenlohe gonił, rozkazał przeto F. M. L. w tym momencie jenerałowi Millins z iednym batalionem regim. Wenkheim pod kommendą maiora Biber z muzyką ku Wisloch ruszyć. — Batalion regim. Wenkheim przypuściwszy pod dowodztwem swego walecznego maiora szturm do flesz nieprzyiacielskich, napadł postępuiąc dąley ku Wisloch, we mgle, na Francuzką iazdę, która na niego wpadła; lecz ten waleczny batalion nie tracąc serca bronił się odważnie, i został w krotce przez naszą iazdę 13 regim. dragonii i kieryßerow Albertowskich wybawiony, która pośpieszywszy na pomoc, poszła na przeboy, i goniła nieprzyiacielską iazdę aż do wzmiankowanego miasteczka. — Batalion regim. Wenkheim kontynuował swoy attak do miasteczka przypuszczony z wielką odwagą, i wszedł tam pomimo naywiększego odporu nieprzyiacielskiego, gdzie znaczna część nieprzyiacioł trupem legła, a 250 ludzi wniewolą się dostało. — Jenerał Millins tym batalionem opanował miasteczko, pułkownik Rakitiewich ruszył z swoią przednią strażą, a jenerał Kaniziusz z batalionem Lasiego i regimentem kieryßerow Albertowskich przez Wisloch na wzgorek i obydwa napadli pod czas mgły na nieprzyiaciela ku Wisloch cofaiącego się. — Regiment kieryßerow Albertowskich, i dywizya podpułkownikowska 13 regim. dragonii uderzyły na nieprzyiacielską iazdę i piechotę i przynagliły ich do ustąpienia. — W tym attaku poległo dwoch bardzo walecznych officyerow Frechberg i Bubenhofen, których pułkownik Wolfskehl bardzo żałuie. — Jenerał Xżę Hohenlohe kazał tym czasem cofaiącemu się nieprzyiacielowi przez jenerała Frenck iak naysilniey dogrzewać, który widząc sobie reyteradę na Wisloch przeciętą przez wzgorki pod Boyerthal na Leimen uchodził, osadziwszy na wzgorku pod Wisbach las mocną piechotą, dla zabespieczenia sobie z tey strony reytyrady. — Pod ów czas tak nagle na kilka minut wyiaśniło się, iż całkiem

zmykaiącego nieprzyiaciela, ii tuż za nim postepuiącą kolomnę X ęcia de Hohenlohe wyraźnie widząc sposób reyterady iego odkryto. W tym momencie wszyscy się nową zaięli gorliwością, a jenerał Xiążę Hohenlohe kazał osadzony przez nieprzyiaciela las 1mu batalionowi Lascego z muzyką i strzelcom Wirtemberskim attakować, ponieważ woyska lądowe Xcia Wirtemberskiego zawsze w tym attaku będąc nayceluieyszym sposobem spolnie skutkowały. Do Leimen nieprzyiaciela bez ustannie goniono, tak dalece, iż w nayWiększym nieporządku reyterować się nocą tylko, która nazżywszy boy zakończyła, przez ucieczkę ocalić się potrafił. — Straty nieprzyiacielskiey pod czas tego dwu dniowego boiu, nie można dokładnie oznaczyć, tym czasem ią sam nieprzyiaciel przeszło do 1000 ludzi podaie; w niewolą zaś blisko 800 dostało się. Naszą stratę podaie F. M. L. w zabitych i ranionych przeszło 500 ludzi; lecz za odebraniem rapportow regimentowych wyszczególnić ią obiecuie. — Z przyczyny tego dwu dniowego boiu F. M. L. wszystkich woysk to jest korpus armii składaiących zadosyć wysławić nie może, ponieważ w tak ciężkiey porze przeciwko silnieyszemu nieprzyiacielowi, z tak dobrą chęcią, odwagą, walecznością i w nayściśleyszym porządku we wszystkich zdarzeniach popisuiąc się do powszechnego celu przykładac się emulowały, co także podług uwagi F. M. L. pewnym iest dowodem za wszystkiemi sztabowemi i przełożonemi officyerami regimentow mówiącym, którzy swych woiownikow tak dobrze dowodzić umieli. — Wszystkie poruszenia, które F. M. L. dla attaku nieprzyiacielskiego stanowiska, za pierwszym postępem jenerałom nakazał, aż do ostatniego momentu, z tak wielką dokładnością, porządkiem i rostropnością wykonane zostały, iż wszystkim jenerałom, iako to: Xciu Karolowi de Lothringen, Xciu de Hohenlohe, Milins, Kaniziusz, St. Keresty, Görger, Frenel i Palatyńskiemu pułkownikownikowi Wrede, szczęśliwe wykonanie przedsięwziętego dzieła i pokonanie nieprzyiaciela na wszystkich punktach przypisać winien. Osobliwiey zaś zaleca jenerała Xcia Hohenlohe, który dowodząc prawym skrzydłem w tym attaku, znowu nayświetnieysze dał dowody swych woyskowych talentow i rostropności. — Oddaie także sprawiedliwość zasługom pułkownika Meyer do sztabu jenerała kwatermistrza kilkakrotnie przy tey sposobności udowodnionym i powtornie okazaney gorliwości swego adiutanta kapitana Mumbhe. Ponieważ ieszcze dotąd wszystkich rapportow od kommendantow kolomnowych nie odebrał, w tych zaś dwoch dniach wielu sztabowych i przełożonych officyerow popisało się, przeto waruie sobie wyszczególnić tych zasłużonych mężow po imieniu, którychby mu wzmiankowani kommendanci, ieszcze donieśli.

Drugie nader ważne i bardzo pocieszne doniesienie przywiozł tey nocy kapitan Oschee od regimentu Oranien, ponieważ wysłany przez jenerała iazdy Melas, podpułkownik grenadierow hrabia Orlandini na drodze zachorowawszy w Weronie pozostać musiał. — Wiadomość ta dotyczy się poddania ostatniey w ręku nieprzyiaciela będącey fortecy pogranicznej Piemontu, Koni zwaney, a dosyć ważney dla zwycięzkich woysk J. C. K. Mci. — Wyszczególnienie tego szczęśliwego zdarzenia, z przyto-

czeniem zawartey kapitulacyi, do tu trzeciego nadzwyczaynego dodatku, odkładaiąc następuiące okoliczności tu się umieszczaią: — Rowno z świtem zaczęły d. 3 t. m. wszystkie nasze bateryę ognia dawać, który był tak potężny i od naszey artyleryi tak zręcznie, cełownie kierowany, iż iuż zrana o 9 godzinie przednie nieprzyiacielskie okopy za przebitą bombą na powietrze wysadzone zostały. Ku południowi paliło się na wielu mieyscach, a ku wieczorowi wysadziło i śrzednią redutę nieprzyiacielską z kilku armatami i 18 artylerzystami. — Coraz bardziey szerzący się pożar z powodował nieprzyiacielskiego kommendanta fortecy do wysłania rozmownika z supliką municypalności, o zachowanie miasta do F. M. L. Xięcia de Lichtenstein, który oblężeniem kommenderował, lecz zamiast mienia na to względow kazał Xżę ogień podwoić. Nieprzyiacielski kommendant kazał o północy o wstrzymanie ognia prosić, obiecuiąc nazaiutrz zrana drugiego rozmownika z układem kapitulacyi posłać. Jednak dawano wciąż ognia, aż do tego momentu, kiedy się rozmownik w samey rzeczy pokazał; układ był przesadny i zmierzał na zwłokę. Gdy Xżę odrzuciwszy go rozpoczęciem natychmiast ognia pogroził, musiał nieprzyiaciel podpisać podane mu punkta do kapitulacyi według których garnizon dostawszy się w niewolą do C. K. dziedzicznych kraiów odprowadzonym zostanie.

Dnia 14 Grudnia.

J. C. K. M. Raczył dekretem swoim pod d. 27 listopada nayłaskawiey rozporządzić, iż względem wydobywania i topienia Zinku, te same będą zachowane ustawy iak względem innych całych i pół metalow. — D. 14 listopada umarła tu na paraliż w 70 roku wieku swego Krystyna Fryderyka Weidner (dawniey wdowa po mężu Huber) pensyonowana od J. C. K. M. aktorka. W naypierwszey młodości uformowana przez oyca swego, który sam był aktorem i entreprenerem teatru, była jedną z naydoskonalszych aktorek teatru Niemieckiego.

Z Turczech odbieramy wiadomość, iż Francuzom nie powiodła się na początku tego roku wyprawa przeciw ważnemu portowi Kossir, leżącemu na południowem brzegu morza czerwonego; z tym wszystkim poźniey opanował Francuzki jenerał Beliard, podług Londyńskiey gazety, za pomocą tamteyszych mieszkańcow, którzy dla przeprowadzenia Francuzow posłali swych szeykow, to ważne mieysce. Kupcy wyższego Egiptu korzystaiąc z eskort Francuzow, wysyłali znaczne karawany pod ich zasłoną z Kenneh do Kossir. Anglicy umieli długo zapobiegać temu krokowi Arabskich szeykow, potrafili nawet zrobić, że inne Arabskie porty, iako to Jambo, Diedda, Meka nie mogą posyłać kawy do Kossir, ale ponieważ Egipt opatruie Arabią w żywność, spodziewaią się przeto Francuzi, że wszystkie usiłowania Anglikow przełamać potrafią.

Z Londynu d. 29 Listopada.

Rozpuszczona pogłoska, iakoby niektóre okręty z Lewantu przybyłe, dla zaraźliwey choroby spalone były lub spalone bydź maią, iest zupełnie zmyślona. Obawa zarazy z powodu nagłey śmierci dwoch robotnikow, iuż także zupełnie uspokojoną została. Podług ostatnich wiadomości z Lisbony pod d. 18 t. m. wszystko tam w dobrym zostawało zdrowiu.

Żołciowa gorączka odezwała się także w południowey Karolinie. — Względem nowey kwarantyny przybyłych z Lewantu okrętow rozporządzono tu, iż wszystkie listy będą naypierwey w ocet wrzucane, potym kleszczami dobywane, nakoniec w torbie na powietrzu wieszane. Osoby będą mieszkały w osobnych nad brzegiem o 4 drzwiach chałupkach, aby stroż podawał im drzwiami, do których wiatr wieie iedzenie &c.

Do wykonania 8 artykułu zawartey w Hollandyi d. 15 listopada kapitulacyi, została w Paryżu między ob. Lambert i jenerałem Knox osobna umowa w 12 artykułach zrobiona, przez ministra woiennego Berthier i ministra marynarki Bourdon potwierdzona, którą tu kapitan Swiburne przywiozł. Ustanowiono w niey, iż między maiącemi się wydać ieńcami będzie się 6500 Francuzow, a 1500 Hollendrow znaydować. Pierwsi będą się szczególniey z lądowych woysk składać, a gdyby tych nie było dosyć, będzie reszta z Francuzkich maytkow dobrana. Woyskowi maią być na Angielskich statkach do Kale, maytkowie do Dunkierki i Gravelins odwiezieni. Sposob wymiany Batawow będzie między rządem Hollenderskim i jenerałem Knox umowiony. Ob. Niou zostanie się w Anglii iako agent do wymiany ieńcow. Dostał niedawno wexel na zastąpienie kosztow na 60,000 f. szt. Kapitan Swiburne przywiozł z Paryża propozycye do zamiany jenerałow Don i Rossyyskiego Hermann za Francuzkich jenerałow Colli, Grouchy i Perignon.

Dziś wyszła nadzwyczayna gazeta dworska z doniesieniem lorda Bentink o zwycięztwach jenerała Melas d. 4 i 5 listopada we Włoszech. Wspomiony lord pisze ieszcze, iż jenerał Melas postanowił połączyć Piemoncką armią z Cesarską. Piemonckie woyska maią bydź na dawny sposób urządzone, wykonaią przysięgę Krółowi Sardyńskiemu i nie będą pod Austryacką należeć karność. Piemonckie woyska, które iuż w służbie zostaią, bardzo się dystengwowały.

Posłaniec stanu przywiozł z Wiednia depesze, względem których złożono natychmiast taiemną radę. — Hrabia Artezyi dał dla Xcia Wallii, P. Windham i rożnych Francuzkich szlachty wspaniały obiad w mieszkaniu swoim na ulicy Walbek.

Przed dwiema dniami przybył do Dower poselski okręt od brzegow Francuzkich z depeszami, których treść ieszcze nie wiadoma. — Francuzka eskadra złożona z fregat la Concorde od 44, Franchise od 36 armat i korwety Medea, która wysadziła jenerała Humbert do Irlandyi, znaydowała się ostatnich dni września przy wyspie Los pod Afrykańskiemi brzegami i wiele zdobyczy uczyniła.

Papiery nasze poszły do 62⅞ za sto, na pogłoskę, że się do pokoiu choć w części zbliża. — Dla zaspokoienia przyszłorocznych potrzeb kraiu maią bydź stałe taxy o 2½ procentow podwyższone. — Stosownie do ułożonego planu przyłączenia Irlandyi, maią na przyszłość w narodowym parlamencie 4 Irlandzkich biskupow zasiadać, a miasta Cork i Dublin po 2 deputowanych wysyłać. — Syn iednego uwięzionego Irlandczyka zapytał się na piśmie wice króla, czy iego podeszły oyciec będzie stracony. Ten dał mu zaspakaiającą odpowiedź, iż nie rozumie, żeby do tego przyyść miało, ale prędzey, ieżeli się okaże bydź wia-

nem, będzie odesłany iako więzień stanu do twierdzy S. Jerzego w *Szkocyi*, gdzie się iuż Arthur Oconnor i inni Irlandczykowie znayduią.

Gwardye piesze maią bydź do 12,000 powiększone i część ich będzie do Irlandyi posłana. — Przeznaczony pocztowy statek z Londynu do Jersey i Guernsey, został od Francuzow schwytany i do Boulogne przyprowadzony. — Lord Nelson nie powroci prosto do Anglii, ma rozkaz złączyć się z lordem Keith pod Gibraltarem. — Ponieważ dyrektorowie banku nie mogą podług ich przywileiu przedłużać wexlow nad 70 dni, zakładaią przeto do zachodnich Indyy handluiących kupcow pieniądzmi biorąc ich cukier w zastaw. — Okręt Suworow przyprowadził do Plimut Francuzki go korsarza. — Flotta lorda Bridport krąży ciągle w 31 liniowych okrętow przed Brest. Admirał Cottou przybył od niey w 4 okręty do Plimut. - Nieprzyiacielskie flotty stoią w Brest spokoynie, nie czyniąc żadnych przygotowań do wypłynienia. Francuzka zawdziała była bandery z powodu rewolucyi w Paryżu. Maytkowie, z których wiele ucieka, czynią w Brest służbę załogi ponieważ żołnierze wyszli przeciw szuanom, którzy wypuścili nawet więzniow w Quiemper - Corenton i to mieysce nie daleko Brest leżące i ułatwiaiące kommunikacyą z morzem, opanowali.

Z Madrytu d. 11. *Listopada.*

Dowiedzieliśmy się nakoniec o skutkach pracy, iaką się rząd nasz przez czas nieiaki zatrudniał taiemnie. Spodziewaliśmy się wynalezienia wielkich źrzodeł skarbowych, dla dostarczenia potrzebom skarbu królewskiego i wydatkom woyny; lecz co w tym względzie wynaleziono przewyższyło wszystkie nasze oczekiwania. Wychodzą trzy ceduły, z których każdey iest zamiarem utworzenie źrzodeł nowych dla skarbu publicznego. Pierwsza stanowi zapłacenie trzeciey części wartości wszystkich dobr odpadłych od korony. Druga okazawszy, że wydatki przechodzą dochody 300 mill. realow (109 mill. zło. pol.) Summę tę w zwyczaynych podatkach na rok 1800 wybrać nakazuie, która stosownie ma bydź podzielona na wszystkie osoby płacące podatek, a takowe podwyższenie podatku przez cały czas woyny trwać będzie. Trzeciey ceduły szczególnieyszym iest zamiarem dotchnąć bogaczów, stanowi przeto podatek na wszystkie zbytkowe rzeczy iako to: konie, karety, powozy, a nadewszystko służących rożnego gatunku. Od pierwszego służącego płci meskiey płacić się będzie 40 realow, (płci niewieściey 20) od drugiego 60, i tak następnie aż do liczby 20 służących, a od każdego przenoszącego tę liczbę 206 realow. Ażeli wiele znayduie się w państwie naszym wielkich bogaczow, którzy maią po 300, 500 i 1000 służących rożnego wieku i rożney płci, przeto znacznieyszych panow Hiszpańskich podatek ten do 30 tysięcy franków kosztować będzie, ieżeli zupełney w swych dworach nie zrobią odmiany.

Nasze bilety królewskie pomimo ceduły na dniu 10 sierpnia r. b. wypadłey znacznie bardzo tracą, i samemu nawet skarbowi królewskiemu wielką przynoszą stratę. Podobieństwa bliskiego pokoiu podniosą zapewne cokolwiek ich wartość, lecz w każdym zdarzeniu zapłacenie onych będzie trudne dla rządu.

DODATEK

DO N^ru 102.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 22 Grudnia 1799.

Z Bruxelli d. 28. Listopada.

Załoga Bruxelska składaiąca się z 1500 ludzi piechoty ruszyła wczoray dążąc do Sas de Gand, gdzie wszędzie na okręty dla udania się do Flefsingen i Middelbourg, mieysce zaś iey zastąpiły natychmiast 2 bataliony ieden posiłkowy złożony z popisowych a drugi lekkiey piechoty. Wiele korpusów woyska Francuzkiego dąży do Zelandyi i wyspy Walcheron, sprowadzania w mieysce to woysk, krążące w tamtych okolicach statki woienne Angielskie zdaią się bydź powodem. Pewną zdaie się bydź rzeczą, że wszyscy emigranci Belgiccy, którzy pozyskali byli tymczasowe wymazanie z listy emigrantow przed sławnym dniem 18 fructidor, a poźniey byli przymuszonemi opuś ić swoią oyczyznę, pozyskai wolność powrocenia do niey. Dwoch iuż z pomiędzy nich, którzy w Hollandyi siedzieli wymazano ostatecznie z listy emigrantow i wkrótce w Bruxelli s, spodziewani. Wczoray przeieżdzał znowu kuryer iadący spieszno z Paryża do Berlina.

Z Paryża d 29. Listopada.

Jenerał Bournonville iest mianowany naszym posłem do Berlina, a Ob. Bourgoing posłem do Kopenhagi, z kąd Ob. Grouvelle uda się na posła do Hagi. — Brat konsula Roger Ducos, który był do armii Mafseny wysłany, powrocił iuż do Paryża. Słychać, iż Mafsena, ktorego adiutantem wspomniony Ducos iest, nie przyiął kommendy nad armią Włoską. Jenerał Moreau znayduie się ieszcze w Paryżu. — Jenerał Championnet przeniosł swoią głowną kwaterę do Embrune w Delfinacie. Zarzucaią mu, iż nadto rozrzucił swe woyska w ostatnich utarczkach we Włoszech. Między Niceią i naszą armią była kommunikacya przecięta. — Ob. Colchon, który był dawniey sekretarzem legacyi przy poselstwie w Lill, iako sekretarz legacyi z jen: Bournonville iedzie do Berlina. — Z Angers donoszą na nowo pod d. 4 listopada, iż jenerał Hedouville zawarł w tym dniu powszechne zawieszenie broni z dowodzcami szuanow Chatille, Turpin, Scepeaux i innemi, lecz to potrze-

buie ieszcze potwierdzenia. Jeden oddział szuanow posunął się d. 23 do Pacy o 18 mil od Paryża, ale od 1500 republikanow odpartym został. Szuanie wydali odezwy, kilku kuryerow od marynarki zatrzymali, publiczne kasſy w Pacy zrabowali, republikanckie chorągwie zabrali krzycząc: Precz z rzecząpospolitą Buonapartego! Precz z konsulami! Dwoch obywateli wyprowadzonych z Pacy rozstrzelali. Tomasz Lindet i inni publiczni urzędnicy w Pacy, ratowali się ucieczką. Z Wersalu poszły nawet woyska do Pacy. Przy Tours wielu popisowych złączyło się z szuanami. W okolicach Marsylii pomnożyli się znowu bardzo zbroyni roialiści, kilka poczt z Włoch złupili i przed Marsylią się nawet pokazali. Z Nant donoszą, iż szuanie posiadali przez niejaki czas miasto Rhedon, gdzie mały garnizon kapitulować z niemi musiał. Bernier, bywszy pleban w St. Lo, radca Stofleta, ma i teraz kierować działaniami w Wandzie. — Jenerał Jourdan, który był na liście wyprowadzonych, udał się z Talot na wieś o 14 mil od Paryża. Santhonax i Julien z Tulozy wypuszczeni są z Conciergerie. — Proponowano konsulom ubior, do którego wchodziła czerwona czapka. "W tey takby mi nie przystało (rzekł Buonaparte) iak w czerwonych półbocikach, które proponuią." Cały wzor odrzuconym został. — Z Surinam kazali Anglicy wiele po republikancku myślących osób, któ ych się niespokoyności obawiano do S. Salwatora w Brazylei zaprowadzić. — Minister skarbowy Gaudin doniosł teraz sam, iż tuteysi bankierowie okazali się na przełożenie Buonapartego zaraz powolnemi, pożyczaiąc rządowi 12 mill., które z pierwszego przychodu maią bydź powrocone. — Fouché, który iest ciągle ministrem policyi, wydał onegday do wszystkich środkowych administracyy okolnik, w którym mowi, iż nadzieie tych wszystkich, co nie chcą wolności daremne są. "Emigranci (mowi) niechay daleko od swey oyczyzny szukaią spokoyności i pokoiu, bo ta ich na zawsze z łona swego wyłącza. Nadzieia ich powrocenia do niey, iest tylko łudzącą dla nich marą."

Z Ratysbony d. 28. Listopada.

Dnia 24 b. m. czytano na śeymie list Arcy Xcia Karola pisany z Donaueschingen dnia 14, w którym mowi, iż zapłacenie 100 miesięcy Rzymskich stawszy się obowiązkiem stosownie do wyroku potwierdzonego na dniu 31 października, i gdy miasto Frankfurt na złożenie takowych summ nie iest pewnym mieyscem, Arcy Xżę przeto iako Feldmarszałek J. C. K. M. i Rzeszy Niemieckiey uznał, iż miasto Auszpurg naylepiey służyć do tego może, wspolnie zatym z magistratem syndyka Prieser kasſierem Rzeszy mianowawszy odbierania tych miesięcy moc mu nadał.

Z Strasburga d. 1. Grudnia.

Wiadomość o zawartym zawieszeniu broni między Arcy Xciem Karolem i jenerałem Masſeną ogłoszoną tu była przez prefekta z Arau którey mu miał udzielić ieden z adiutantow jenerała Masſeny; lecz dzisiay mowią znowu że wiadomość ta potwierdzenia potrzebuie. W Bazylei spodziewane iest przybycie kommenderuiącego jenerała Moreau który tam, iak mowią założy głowną kwaterę armii Renu. Niektóre osoby zapewniaią, iż jenerał Masſena nie chce przyiąć kommendy nad armią Włoską. — Dziennik urzędowy Helwecki donosi za rzecz pewną, że wielka liczba

woysk Francuzkich idąca z Włoch w krotce przybędzie do kraiu Wodow i kantonu Bernenskiego i że iuż dla woysk tych zapisano kwatery; woyska te składaią załogi z Neapolu i Rzymu, których iedna kolomna na dniu 25 Listopada przechodziła iuż przez Lauzannę.

Z Manheimu d. 5. Grudnia.

Po dwudniowey bitwie, zawieszenie broni wnocy z dnia 3 na 4 pomiędzy jenerałem hrabią Starray, i jenerałem kommenderuiącym Lecourbe zawartym zostało; o czasie przez jak długi trwać będzie dotąd niewiemy. W rękach armii Francuzkiey pozostaną Manheim i Neckerau.

DONIESIENIA.

Dobra znaczne na Podlasiu Pruskim tudzież miasto z jarmarkow sławne, żadnym długiem nie obciążone, są na przedarz lub zamianę na inne dabra w Galicyi którekolwiek leżące; ktoby sobie ich życzył dokładnieyszą znaydzie informacyą u P. Fachinetego na ulicy S. Jana pod Nrem. 487.

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis medio præsentis publici Edicti omnibus, & singulis quorum interest, aut quoquo demum modo interesse potest, notum redditur. Ad instantiam Josephæ Wolańska Jurevicentis fine licitationis in via Executionis lapideæ jurevicti Leonis Gosdowski, hic Lublini in platea Oleyna, sub Nro. 32 sitæ, juxta actum detaxationis perquemlibet prævie in regestratura, vel circa ipsum actum inspiciendum, ad pretium 891 fl. Rh. 45 Xr. judicialiter detaxatæ, in magistratu hocce assumendæ, tertium terminum pro die 8 januarii a. f. 1800 hora 9 mane in loco judicii præfixum haberi, ubi quæstionis lapidea non nisi erga paratam pecuniam plus offerenti disvendetur, ita ut accedens ad hanc licitationem liciti pretii securitatem intra 14 dies, alteram vero medietatem in sex mensibus, ad judiciale depositum comportare tenebitur, omnes igitur emendi cupidi hisce inviantur, ut præstituto die & hora horsum compareant. Datum Lublini die 8va 9bris 1799.

Vrabetz.
Jacobus Lewandowski.
A. Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus Cæs. Reg. Civit. Lublinen.
Zykiewicz, secr.

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublniensis medio præsentis publici Edicti, Omnibus & Singulis quorum interest notum redditur. Quod cum in secundo Termino licitationis Domus Cridarii olim Vilhelmi Kolchaus ad petitionem Creditorum pro die 23 7bris ac 1799 præfixo nemo licitantium comparuerit. Proinde in ordine licitationis ulterioris præfatæ Domus Kolchausovianæ hic Lublini in Suburbio Cracoviensi sub Nro 38 situatæ Tertius Terminus ejusmodi licitationis pro die 8va Januarii Ani 1800 hora 9na mane in loco Judicii præfixus habetur, ubi præmissa Domus juxta prætium 22000 fp. per decretum Liquidationis Nro. 19 Februarii 1789 latum dominutum plus offerenti disvendetur eo addito quod plus offerenti liberum sit cum Creditoribus ratione oblati per se Quanti convenire, secus vero tale Quantum ad Depositum Judiciale comportare. Omnes igitur emendi cupidi hisce inviantur ut præstituto die & hora horsum compareant. Datum Lublini die 8va Novembris 1799.

Vabetz.
Jakobus Lewandowski.
A. Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis.
Żykiewicz Sinus.

C. K Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Jmć Xiędzu Józefowi Rybińskiemu, że Franciszka Piskorska w zastępstwie advokata Lewickiego u sądow tych, o zapłacenie summy 24 196 zł. Poln., zaiobę na niego podała, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosiła.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy weale w Ces. Krol. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuz Jmć Xiędzu Rybińskiemu adwokata tuteyszego Billewicza z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten podług przepisu ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem nimieyszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 21 Stycznia 1800 roku o godzinie dziewiątey zrana sam stanął, albo ieżeli iake ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczenemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie Patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C.K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
W Roskoszny.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szla. Krakowskich Galicyi Zachod.
W Krakowie d. 12 Octobra 1799.
Ascher.

Na dniu 30 Stycznia 1800 *roku w Cesar. Krol. Cyrkularney Bocheńskiey kancellaryi z rana o godzinie 9 następuiące Fundi Religionis dobra naywięcey daiącemu na trzy posobie następuiące lata przez publiczną licytacyą w arędę wypuszczone zostaną*

1mo. Zebrzydowice w Myślenickim cyrkule leżące od 1. Kwietnia 1800 aż do ostatniego Marca 1803 prætium fisci . . . . 1836 *Z.R.*

Dobra od 24 Junii 1800 aż do 23 Junii 1803 roku.

2do. Jurczyce . . . . 711 *Z.R.*
3tio. Kołotynieckie 412
4to. Zabłocie : 85

Między tą fiskalną Ceną Podatki Monarchiczne nie są umieszczone ale te muszą oprocz arędowney Raty do C. K. Cyrkularney Kassy bydź płacone.

Na ostatek licytanci maią 10ta część ceny fiskalney od tego dobra, które licytować zamyślaią za vadium złożyć, bez którego żaden do licytacyi nie będzie przypuszczony iako też i Erarialni dłużnicy od teyże są wyłączeni.

Z Ces. Krol. Niepołomskiey Dyrekcyi Dnia 30 9bris 1799.
Postel.

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis, medio præsentis publici Edicti omnibus & singulis quorum interest, aut quoquo demum modo interesse poterit notum redditur ad instantiam Joannis Weber & Ferdinandi Peterson jurevincentium fine assumendæ in via Executoris licitationis domus jure victi Francisci Szultz propriæ hic Lublini in platea Beatissimæ Virginis Mariæ de Triumpho sub Nro. 202 sitæ juxta actum detaxationis per quemlibet præviæ in Regestratura vel circa ipsum actum licitationis inspiciendum ad prætium 1430 fl. Rh. & 29 Xris judicialiter detaxatæ in Magistratu hocce tertium terminum pro die 8va Januarii a. f. 1800 hora 9na mane in loco juditii præfixum haberi ubi quæstionis Domus nonnisi erga paratam pecuniam plus offerenti divendetur ita ut accedens ad hanc licitationem liciti prætii securitatem demonstret & oblatum perse quantum videlicet medietatem intra 14 dies jam vero alteram medietatem in sex mensibus ad depositum Magistratuale comportare cum creditoribus eatenus convenire tenebitur. Omnes igitur emendi cupidi his invitantur ut præstituto die & hora horsum compareant. Datum Lublini die 8va 9bris 1799.

Vrabetz.
Jacobus Lewandowski.
A. Stefanowski.

Ex Consilo Magistratus Cæs. Reg. Civit. Lublinensis.
Żykiewicz, secr